

Odelek ameriških vojakov na otokih Alaski, ki jih je napadla japonska mornarica.

Pomen trozvez v načrtih za zmago in mir

KITAJSKA PREDLAGA, DA TUDI RUSIJA
ODPRE "SE ENO FRONTO".—DALEKOSENOST
SPORAZUMA V LONDONU IN WASHINGTONU
NEZAUPNOST VSLED NEENAKIH SMOTROV

Kovati zvezo med deželami, sarja, da Churchillu in Rooseveltu osebno pojasni obupni položaj Sovjetske Unije in njene armade.

Resnica seveda je, da je položaj Nemčije še veliko bolj obopen in je dalj od zmage kakor pa je bila lani, ko je nemška armada naglooma prodrala proti Moskvi in Leningradu. Res, da je nemška armada prestala zimo, na kakršno ni bila pripravljena, in da si je domalega ohranila ves okupirani teritorij Sovjetske Unije, toda utrpelja je v življenjih in v materialu tako ogromne izgube, da ima zanje take posledice, ki obetajo postati usodne in pospešiti njen konec.

"Radovanje" v Berlinu

Nemški tisk in radio je novi sporazum med Sovjetsko Unijo, Anglijo in Zed. državami označil za zvezo desperatnih dežel, ki čutijo, da se jim izmikajo tla izpod nog. Da-lj nemška javnost to verjame, ne ve-mo. Propaganda ima v Nemčiji še vedno veliko večjo omotično moč, kakor pa pivo, vina in likerji, kolikor je takih stvari v tretjem rajhu še mogoče dobiti. Opojne propagande pa je v izobilju.

Vladi v Berlinu je treba Nemce z mečem tolažiti in bodditi. Ne pove jim, da je bilo nad dva milijona nemških vojakov od zadnjega 22. junija pa do sedaj na vzhodnih frontih ubitih, toliko glasnejše pa jim prípoveduje, kako velik del Sovjetske Unije je še pod Nemčijo in da ruska ofenziva ni uspeла vzlič ogromnim prizadavanjem, da nemško armado požene nazaj.

Molotovi obiski

Tudi obisk sovjetskega komisarja v njenih zadav Molotova zavija v svoji propagandi Nemčiji v korist. "Rusija je na pragu razsula," pravijo v Berlinu, pa je Stalin poslat v svoji despotnosti v London in v Washington svojega glavnega komisarja.

CLEVELAND, O.

V NEDELJO 21. JUNIJA

PIKNIK

kluba št. 27 JSZ in pevske-
ga zborna "Zarja" na farmi
federacije SNP.

Namen je lahko enak, ne pa cilji in prepričanje

Silno zmotno je, kadar kdo reče, da smo "vsi" enotni. Na primer, za zlom hitlerizma. Vsi, ki mu nasprotujemo, smo res zato, da se ga ugonobi. To da vsakdo z drugim namenom. Ako podpredsednik Zed. držav Wallace pravi, da po tej vojni ne sme biti več imperializma, se multimilijonari v Angliji vprašujejo, čemu sploh treba poraziti Hitlerja in mikada, če svojih bogastev v Aziji ne dobe več nazaj?

Socialisti na Angleškem so za zrušenje fašizma in za nov svet. Tudi reakcija v Angliji je za poraz Hitlerja, toda NE za NOV svet.

Vsi Slovenci delujemo — več ali manj, z izjemo kvizlingov v starem kraju, da bo Nemčija in Italija poražena. Nobena slovenska skupina v tej deželi pa se ni še odločno izjavila, kaj da naj bo bodoča Jugoslavija, razen JSZ. Eni so za povratek v stare razmere. Ti so v večini. Nekaj jih je, ki so enako za prejšnji "red", toda v njemu naj dobe službe oni namesto prejšnjih "poglavnikov".

Vselej, kadar katoliški prvak govori za solidarnost naroda, misli na svoj klerikalizem — na povratak pod diktaturo duhovštine. Pomagala je Dollfuss in pomagala je Francu. Šele kadar je njo pribadelo, se je uprla, toda ne zahteva pravičnost za vse, nego le povrnil v svojih privilegijev.

Socialisti so za pravico, svobodo in demokracijo, pa bi bilo vsled tega od njih napačno, ako se bi udali sentimentalnosti in pozabili na SVOJ PROGRAM in pri tem bitko zgubili, kakor so jo po prejšnji svetovni vojni.

PRESOJANJA DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

Razpela in svetinjice so prisile na vrsto. Kovin zanje se do preklica ne sme več uporabljati. Sicer pa je te robe v zalogi za kakih pet let. Le podražila se bo in prinesla trgovcem in cirkvam toliko več dobi.

In Stockholmata poročajo, da je bilo v barakah v Gross Lichtenfelde blizu Berlina 13. junija ubitih 258 Židov. Smrtna kazens je bila naložena v sled sabotiranja razstave "sovjetskega paradiža". V nji so naciji kazali bedo, nesnago, krviločnost, zabitos in take stvari, ki so bistvo "sovjetskega raja". Pa je nekdo v tisto razstavo nekaj podstaknil, kar eliti gardi ni bilo všeč. Da se ljudi "nauciti pameti", je ubila za kazens in v svarilo omenjeno število Židov, dasi pri stvari niso bili nič prizadeti. Nacijski "paradiž" je torej v vsakem oziru veliko slabši in okrutnejši kakor boljševiški.

Moč Zd. držav raste. Ko je Nemčija napadla Rusijo, so bile Zed. države še v miru z osiščem in svoje oboroževanje so komaj dobro pričele. Sedaj so v vojni in ves industrijski aparat te dežele je zaposlen kot še nikdar prej v tolikšni veličini za vojno produkcijo. Zed. države so Rusiji obljubile pomoč in ji jo dajejo čezdaje več. Tudi angleška

Namesto sloge med unijami "civilna vojna"

John L. Lewis je dne 4. junija sklical izredno sejo eksekutive in drugih odbornikov U. M. W., na kateri je bil glavni predmet boj, ki je nastal med Lewisom in predsednikom CIO Philipom Murrayjem in pa vprašanje bodočih odnosov unije premogarjev (UMW) do CIO.

Boj, ki je nastal med temi brati, kateri so unije CIO skupno gradili, je v tem kritičnem času, ko reakcija napada delavstvo z vseh strani, silno tragičen dogodek. Vsi prijatelji delavstva svarje merodajne osebnosti na celu uniju, da naj se spomnijo, kaj se je zrodilo z delavstvom v Nemčiji, ker je bilo nesložno in v borbi drug zoper drugega.

Očividno je, da se je John L. Lewis odločil nadaljevati svoj boj do konca, neglede na posledice. In enako odločno je na-

stopil proti njemu odbor CIO, ki mu načeljuje Philip Murray. Vsa znamena kažejo, da se bo Lewis v svojih naporih, disreditirati Murrayja in škoditi unijam CIO, poslužil tudi AFL Bodisi, da se bo z unijo premostil, ako mu bo hotel slediti, vrnil v AFL, ali pa začel novo "mirovno" ofenzivno, katero namen bo primorati CIO v združenje z Ameriško delavsko federacijo pod njenimi in Lewisovimi pogoji.

Odbor CIO takega "zdrženja" nočne in je to že izjavil. V odgovor na tisto izjavo se je oglasil William Green, ki pravi, da so odbornikom unij CIO več nujne privatne razprtije kakor pa sloga ameriškega delavstva in združena akcija za poraz fašizma.

Lewis ima kajpada prste v teh intrighah.

Narodi Jugoslavije nočejo italijanske "zaščite"

V Libiji ima Italija veliko armado in tam je vojna zares. V Jugoslaviji in Grčiji pa je "mir". Vzlic temu je bilo mesta maja ubitih na Balkanu več italijanskih vojakov kakor v Libiji. Italijanska vlada sama je objavila, da je bilo omenjene meseca na Balkanu 475 njenih vojakov ubitih, 783 ranjenih in 78 pogresanih. Nedvomno niso bile njene izgube nič manjše v prejšnjih mesecih. Oziroma so bile v marsikatem znatno višje.

Z italijanskimi in nemškimi četami sodeljujeta hrvatski "poglavniki" Pavelič in srbski "premier" general Nedić. Zanimivo bi bilo vedeti, kolikine izgube povzročajo uporniki njunim četam.

Seveda, razumeti je treba, da so žrtve na uporniški strani še večje, ker se okupacijska oblast znaša nad civilnim prebivalstvom in postreli v marsikati vasi za kazen vse od kraja. Za umor enega višjega italijanskega uradnika v Ljubljani je moralno dati življenje mnogo Slovencev. Dokazov proti njim ni bilo, nego jih je italijanska oblast na podlagi denunciacij in špijonov le osumila, da rujejo proti njih. Pa jih je kratko malo "likvidirala".

"Hoarding" je nevarna igra

Pri nekem grocerju v Chicago so dobili inspektorji 20,000 funtov sladkorja več kot pa ga je oznaili pri registraciji. In pri nekem trgovcu z avtimi deli so dobili 10 gumijevih obročev več kot pa jih je vpisal v inventar za oblast. Kazni za takе prestope so zapor do 10 let in pa globi do \$10,000.

Int. Harvester ni mogla zatreći unij

International Harvester kompanija se je poslužila vseh trikov in naporov, da bi preprečila ali onemogočila organiziranje svojih delavcev v uniji. Ni je uspelo. Pri glasovanju meseca maja se je delavstvo v osmih njenih tovarnah na osrednjem zapadu izreklo, da hočejo priznanje unije in da tudi ostanejo v njej.

Nemci trebijo Slovence iz Štajerske in Gorenjske

Iz Celja in okolice so Nemci v nekaj dneh odpeljali 7,500 ljudi.

Iz Gorenjske so samo v enem dnevu odpeljali proti Dunaju 2,000 mož.

Iz občine Sv. Jurij ob juž. železnicu so pregnali vse Slovence in tja naselili Nemce iz Rajha.

Odbor CIO se je odločil tega bivšega svojega voditelja diskreditirati z dokazovanji, da to, kar počne, je le nova njegova taktika proti vojnim naprom te dežele. Lewis do 7. decembra ni bil samo izolacionist nego je z vsemi močmi svojih organizacij in svojega vpliva deloval proti Rooseveltovim vajnij politikam in zoper kakršnokoli pomoč te dežele Angliji in njenim zavezniškom. Ultimatum, ki ga je Lewis dal v zadnjem kampanji za predsedniške volitve, da ako bo Roosevelt izvoljen, naj si CIO išče drugega predsednika v voditeljstvu, ni počazen in Murrayju in odboru CIO.

Tega sponda je bilo pričakovati, ker Lewis ne trpi opozicijo. Delavstvo ima silno željo vsled tega in že hujše lahko pride, kajti reakcija preži in bo urinila skozi kongres protodelavške zakone čim bo situacija v ta namen postala vsled borbe med unijami in njihimi voditelji zadosti ugodna.

Ako bi napredni delavci imeli socialistično stranko kakor nekoč, bi bila tu saj ena mogočna moralna sila, ki bi delala za enotnost. A sedaj moramo storiti v neorganiziranih oblikah kolikor kdo more, da se bratomorni boj neha in uspostavi v unijsko gibanje resnično solidarnost.

Poročilo o seji v Clevelandu za otmitev Slovenije

FRANK ZAITZ

V prejšnji številki smo mogli le na kratko omeniti sestanek, ki se je vršil v Clevelandu in sta ga sklical Vincent Caenkar ter minister Snaj.

Glavni namen je bil razpravljanje o načinih in sredstvih, kateri priti v okom propagandi, katere namen je razkosati slovenski narod.

Značilno je, da dobiva italijanska propaganda več in več prednosti ter zaslome, četudi je bila baš Italija med prvimi provokatoricami, ki je potisnila svet v sedanje pokolje.

Politična akcija potrebna. Proletarec je vsled tega že takrat, ko so naše podporne organizacije ustanovile relifino akcijo svetov, da bi bila sedaj še veliko bolj potrebna politična akcija. Kajti će zmagati osišče, bo naš tukajšnji relifni sklad težko kaj dobrega zmagel. Veliko pa bo koristil, aко zmagajo Rusija, Anglija in Zedinjene države.

To, da so rajše pripeli z relifno kot s politično akcijo, je bilo po mnenju pisca tega članka napaka. Nihče ni sicer smatral, da dela zmotno, ko je glasoval le za relifno in proti politični akciji, bilo pa je krivično, ko se je vsled tega nesoglasja med nami napadal pisca teh stavkov kakor da je on sovražen relifu. Ampak to je bilo nujno gre v pozabnost.

Dne 7. junija v Clevelandu so se udeleženci — bili so po svoji lastni izjavi večinoma zastopniki samega sebe — čeprav vsi aktivni v našem javnem življenju in v organizacijah — prečeli v vprašanjem, kako zaježiti propagando, ki preti razbijtu Slovenije tudi ako zaveznički zmagajo. Očitno je, da so Italijani (protifašisti) Slovence v nji (v propagandi) daleč prekosili. Ker so Italijani velik, zgodovinski narod, mi pa komaj poznani tu in tam, so dobili v mednarodnih krogih v Ameriki v tej vojni veliko upoštevanja. Oni imajo zgodovino, imajo duševne velikane, revolucionarce, (Nadaljevanje na 5. strani)

Vprašanje vladne oblike bodoče Jugoslavije se odklanja, oziroma zavrača, kakor da ga nini. Tako je bilo tudi v Clevelandu. Torej ako je nam vseeno, tudi v tem oziru ne potrebujemo shodov pod to firmo. Kralj gor ali dol, to ni naša zadava, trdijo tisti, ki prevladujejo, in oni, ki jim nasprotujejo, pa morajo, hočeš ali ne, priznati, da stvar res ni enostavna. Naj se nam zdi še tako neumno to sprejemanje in čaščenje kraljev, kraljic in dvorjanov, oni nam odgovarjajo, da so teh privilegijev deležni le priznani kronani ljudje. Če smo

V našem gibanju ne sme biti počitnic!

V tej številki je izkaz naročnin pod naslovom "Agitatorji na delu", ki je za 34 točk nižji kot prejšnji.

Smo pač že v dobi "počitnic". Naše gibanje jih ne bi smelo poznati. Tudi če jih delavci še tako potrebujemo, v delavskem pokretu jih ni.

V poletnih mesecih morda ni toliko priložnosti za agitacijo kot v drugih sezona. Pravimo, da so to tedni, v katerih je ljudi "težko dobiti doma".

Dobro, pa jih poščimo na piknikih ali kjerkoli.

Joško Oven apelira v svoji koloni v tej številki, da naj se letos še posebno pozurimo v agitaciji za razsirjenje Proletarca. Ne kakemu posamezniku v korist, ampak vsled načelu, katerim Proletarec služi vsem delavcem v prid.

Anton Zornik pravi v tej številki, da je na poti povprečno po 12 ur na dan. On je v tem izkazu na prvem in znani "večni popotnik" Jankovič na drugem mestu. Ne ta dva, ne drugi agitatorji, ne vedo nič o "počitnicah". Vse kar žele je, da bi jih bilo več v takih seznamih.

Poskusimo letos zares razširiti Proletarca brez kakve posebne kompanije. Zadosti nas je, ki se zavedamo poslanstva, ki ga vrši. Pridružimo se onim, ki so označevani pod "Agitatorji na delu", pa bomo želi res velik uspeh.

POVESTNI DEL

DEMANTI

H. G. WELLS. — Prevel B. Rihteršič

"Nocoj je pa topla noč," je dejal nekdo zraven mene. Zagled sem profil moža, ki je kakor jaz slonel ob Waterlooskem mostu. Zanimiv obraz, toda suh in bled. Zavilan, spredaj spet ovratnik plašča je izdajal, da je možak siromak. Gledal je po vodi. Iz temnega ozadja so se dvigali westminstrski stolpi in se ostro odražali pod zvezdnatim nebom. Po bregovih so se lesketale luči: rdeče, oranžne, rumene, bele.

"Vsaj en miren prostorček," je dejal tuje. "Če ima človek ves dan poslovne skrb in obveznosti — ali poznate vi ta vznemirljivi boj? Utrjenjava glava, noge vse zatekale od hoje... Časih se vprašam, ali se je vredno toliko ubijati? Ali bi ne bolje, ko bi se odrekel slavi in premoženju in se posvetil preprstjemu delu?"

Presenečeno sem pogledal neobriteka, umazanega, izmognega moža, ki je govoril o velikih opravkih. S posmehljivo opazko sem ga opozoril na to nasprotje, toda takoj mi je bilo žal.

Možak je obrnil svoj suhi, izčetni obraz k meni in mi rekel: "Pozabil sem. Tega seveda ne morete razumeti. In tudi verjeli mi ne boste, če vam povem. Da, res imam opravka z veliko rečjo. Demante izdelujem."

"Ali ste brezposejni?" sem ga šaljivo vprašal.

Namestu odgovora je nestrepolno odpel svoj razcefrani plašč in stresel nekaj iz platnenega mošnješčka, ki ga je imel za vratom. "Morda se kaj razume?" je rekel.

Pred leti sem delal izkušnje in sem se torej razumel vsaj še malo na kemijo in mineralogijo. Kamen je bil prav podoben temnemu, nebrusnemu demantu, toda dosti prevelik. Saj je bil tako velik kakor zgornji del palca. Imel je obliko pravilnega osmerokotnika in ukrivljene ploskve, ki jih imajo de manti. Z nožem sem ga poskušil načeti — zaman. V soju svestilke sem ga preizkusil na steklenem pokrovu svoje ure. Hiter je zarezal vanj belo črto.

datek z neko posebno premogovo vrsto v zaprto puškinico. Cev sem potem napolnil z vodo, jo dobro zapečatil in razbelil."

"Nevarno," sem rekel.

"Da, stvar je eksplodirala, razbila okno in mi deloma uničila tudi stroje. Vzlio temu pa sem dobil nekakšen demantov prah. Potem mi je prišlo na misel, da bi si napravil trdno zakovan jeklen valj, ki ga ne more raznesti. Res, da sem ga izdelati, čeprav je bil to za mojo blagajno ogromen izdatek. Potem sem zakuril peč, zagnal vanjo valj — in sel na izprehod.

Vem, reči hocete, da bi bilo lahko hišo razneslo. Res je, toda šlo se je za znanstven poizkus.

Ko sem se vrnil, je bilo še vse tak, kakor sem pustil. Razstrelivo ni moglo valja raznesti. Pri kristalizaciji pa ima čas zelo pomembno vlogo. Če proces pospešimo, postanejo kristali majhni. Zato sem se odločil, da bom pustil svojo pripravo dve leti pri miru in počasi zmanjševal temperaturo. Toda bil sem brez denarja.

Preizkušen, ki sem jih moral v tem času pretpreteti, vam ne morem popisati. Prodajal sem časnike, varoval konje, odpiral vozove pred gledališčem, pisal naslove — beracil. Stiri in dvajset ur nisem nič jedel. Učenec v neki trgovini mi je podaril šest penijev, da bi se izkazal kavalirja pred dekletem. Takoj sem jih zapravil, a ne za jed, ampak za premog.

Pred tremi tedni sem pustil, da je ogenj ugasil. Odvij sem vaj, izpraskal iz njega trdo lavo in jo na koncu žeze razbil. V njej sem dobil tri velike demante in pet manjših. Ko sem sedel v sobi na tleh in razbijal po lavi, je prišel v sobo moj sošed, — pjan kakor zmeraj.

"Vi ste — vi ste — a-a-anarhist," je zaječjal. "Nevaren zločinec!" Začelo se mu je kolcati in vmes je izblebetal, da je preiskal mojo sobo, ko me ni bilo doma, in pri policiji naznani, kaj potenjam. Uvidel sem, da bom moral vso skrivnost izdati policiji in s tem vsem svetu, ali pa me bodo prijeli in zaprli. Vrgel sem pijača iz sobe, pobral svoje demante in izginil. Nekaj dni nato so že listi pisali na dolgo in na široko o "tvornici bomb".

Demantov se nisem mogel izneniti. Če sem šel h kakinemu počitnemu plaztru, mi je ukazal, naj počakam, in hkrat šepnil pomočniku, naj pokliče policijo. Tako sem moral bežati. Neki lopov mi je demant, ki sem mu ga ponudil, kar vzel in mi rekel, naj ga tožim. Tako hodim zdaj po svetu z demanti, ki so vredni več sto tisoč funtov in nima niti griljavja kruha."

"Verjamem vam," sem rekel neznancu, "toda pri sebi nimam niti sto funtov. Pridite ju tri zjutraj v mojo pisarno."

"Ne zaupam vam... Policijo mislite obvestiti!"

"Ne. Tu imate mojo posetnico in pridite brez skrb!"

Nezadnjeno je zmajal z glavo.

"Ohranite mojo skravnost zase in ne pojdi za meno!"

Nisem ga več videl. Dvakrat mi je pisal in me prosil, naj mu pošljem denar na neki naslov. Neko je prišel v mojo pisarno, pa me ni dobil doma. Sluga mi je rekel, da je bil prav slab oblečen človek, ki je hudo kašjal. Vprašal je po meni, naročil pa mi nič.

Kaj je bilo le z njim? Ali je bil norec ali slepar? Ali je mora res izdeloval demante? Skoraj bi verjel. Morda je mrtev in so njegove demante zavrgli — eden izmed njih je bil tolikšen kakor zgornji del palca — ali pa jih morda še zmeraj izkuša prodati. Morda bi bilo le prav, ako bi bil tvegal sto funtov, morda bi bil s tem ustvaril svojo srečo..."

Sporoča se, da je gospodarska situacija zelo resna. Koruza, ki jo je prej bilo mogoče dobiti za 2 dinarja kilogram, je sedaj po 100 dinarjev kg, če jo je sploh mogoče dobiti.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih 300 podmornic.

Hitler si silno prizadeva, da bi zaveznike primoral na tla s potapljanjem ladij. V ta namen ima na Atlantiku, v Baltiku in na drugih morjih kakih

• • KRITIČNA MNENJA, Poročila in razprave • •

Pomen trozvezne v načrtih za zmago in mir

(Nadaljevanje s 1. strani.)

pomoč je izdatna.

Dasi se Nemčija ponaša, da ima najmogočnejšo oboroženo silo, kar jih je še kdaj bilo na svetu, pa mora biti tudi mero-dajnem krogom v Berlinu jasno, da v očigled naraščajoči sili zaveznikov Hitler ne bo mogel zmagati.

Vprašanje sodelovanja

Nemški firi se je ukanal najbolj s svojim napadom na Rusijo. Ako bi jo bil premagal do lanske jeseni, kakor je mislil, bi lahko rekel, da mu gre "vse po načrtu". Tako pa se mu je njegova risarija izjavljala in proti sebi ima rusko armado, ki je močnejša kakor pa je bila pred letom. Glavna poguba pa mu bodo Zed. države.

Berlin se je veliko zanašal na oporo onih v Zed. državah in v Angliji, ki Sovjetski Unijo smrtno sovražijo. Smatral je, da bo Anglijo pridobil na svojo stran in pa ameriški "Clevedon set", češ, uradno naj le bomo v vojni, a storili ne bomo Nemčiji nič žalega, če bo njena pot vodila le proti vzhodu, v namenu, da stre "brezbožni russki komunizem".

Res jih je mnogo v obeh deželah, ki bi rajše, da zmaga Hitler kakor pa da bi bila Rusija med zmagovalimi. Se več pa je onih, ki bi radi vojno usmerili tako, da bi v nji izkravali Rusija in Nemčija, kapitalizem stare sorte pa bi triumfal. Churchill in Roosevelt, ki sta sicer pristaši starega ekonomikega reda, vesta, da se to ne zgodi. Človeštvo bo dobilo nov socialni red, če bo osišče premagano, in tem slučaju bo imela poleg Zed. držav in Veličke Britanije odločajočo besedo tudi Sovjetska Unija. In načrt največji sedež bo ob mizi mirovnih sklepanj Kitajska. To je jasno. So pa med temi stičnimi deželami velike razlike, ki jih je treba spraviti v soglasje že sedaj, ne šele ko bo osišče premagano. To je bil en namen Molotovega obiska v London in v Washington.

Rusija želi več akcije

Nedvomno je Molotov povedal v Angliji in v Zed. državah, da sovjetska vlada pričakuje več akcije teh dveh dežel v vojni s Hitlerjem. Kitajski, in morda tudi ameriški in angleški krogi pa so Molotovu nagnili, da tudi oni pričakujejo več od Rusije, ne sicer na vzhodni fronti, nego v Aziji. Časopisje na Kitajskem je po navodilu svoje vlade baš one dni pozvalo Sovjetsko Unijo, naj

preneha z neutralnostjo in napove vojno Japonski. Kajti ako tege ne stori, je Kitajska v nevarnosti poraza in Zed. države ostanejo skoraj osamljene v borbi proti ogromni azijski sili.

Stališče sovjetske vlade z ozirom na neutralnost v Aziji je razumljivo. Lahko si mislimo, da je Molotov na te argumente v bistvu takole odgovoril: "Nemogoče je Sovjetski Uniji iti v dve fronti, ko ima že na svoji evropski fronti polne roke dela in je izgubila v lanski ofenzivi velik del svoje dežele, svoje industrije in prirodnih virov. Kakor vi pričakujete od nas, da se spustimo v oborožen konflikt z Japonsko, tako mi želimo in pričakujemo, da nam nekaj bremena v Evropi odvzamete z ustanovitvijo še ene fronte. Pričakujemo, da vaša armada čimprej invadira kontinent in zaposli s tem par milijonov nemških vojakov, ki so sedaj obrnjeni proti naši armadi."

Nova fronta obljudljena

Ko so bila pogajanja z Molotovom končana, sta vladli v Londonu in Washingtonu obljudljili, da njuni vladci že letos invadati Evropo. Nemčiji je že dovolj velika pretnja in je vsled nje primorana držati v Franciji, v Belgiji, na Nizozemskem in Norvežkem par milijonov mož.

"Še ena fronta" ni bila edina Molotova misija. Gre se tudi, kaščen naj bo mir, in čegav! Toriji v Angliji in v Zed. državah se boje boljševiziranja Evrope, če Hitler propade. Enak strah goji Vatikan, ki propagira pobotonje z Nemčijo predno bo poražena.

A tudi v Moskvi imajo pomislike. Ako se Rusija v vojni z Nemčijo res smrtno utruditi, ali bodo Zed. države v Velikem Britaniji na mirovni konferenci postopale z njo kot z enakovpravnim deželom? Ali pa kot zadnji, ko so ji risali meje po svoji volji? O tem in še marsičem je govoril Molotov in iz poročil se zdi, da je soprazum tudi glede na bodoči mir med Londonom, Washingtonom in Moskovo dosežen.

Vse tri vlade so edine, da a-narhijo po zlomu osišča ne smejto dovoliti, nego sporazumno uspostaviti mir, in red kjerkoli bo potrebno in prebivalstvu pa preskrbeti hrano in mu dati upanje v bodočnost.

Ako je dogovor, ki ga je iskal Molotov v pomoč svoji deželi in za bodoči mir dovolj trden, je svojo naložo sijajno izvršil in nemški poveljniki store pametno, če takoj oznanijo kapitulacijo.

"Vaša naloga je zavladati svet in s tem vred obljuditi tuje zemlje," je reklo nekoč nacijski propagandni minister. Gornje je slika nemškega selišča nekje v Rusiji. Nemški vojaki, ki so tja udrli, imajo svoj nov prostor in v njemu večni pokoj.

Vsoko stvar, tudi Sovjetsko Unijo, je treba pravično presojati

Herminie, Pa. — Anton Jan-kovich je nedavno pisal, da bi bil za Proletarca dobro, ako bi imel več dopisnikov. Tudi podpisani je vedno imel tako željo.

Vendar pa, ko čitaš, da to in to od onih, o katerih vemo, da so dobri pisatelji, vsled posmanjkanju prostora ni prišlo na vrsto, pa si človek misli: Čemu bi se usisilev z dopisovanjem v list, kateremu, ker je teden, manjka prostora celo za dobro čtivo, za takšno namreč, ki je boljše kot ga more spraviti skupaj kdo od nas dejavev.

Tudi časa mi ne preostaja. Moje klepetanje na agitaciji pri usisavanju "možganskih medicin" je naporno delo — povprečno po 12 ur na dan. Vrh tega še hoja iz kraja v kraj in treba je nositi paket knjig in brošur. Treba je tudi čitati, da se človek pouči o dnevnih dosodkih, čitati članke in drugo, da si kos nalogi, ki jo vräsi.

Vzrok, da pišem ta dopis, ni omenjena opazka Antona Jan-koviča, nego kritika Johna Langerholca napram spisu Fr. Cesna v letošnjem Majskem Glasu.

Poznam oba sodruga osebno in ne bo zamere, če se čutim tudi jaz upravičenega poseči v to zadevo.

Moje mnenje je, da ni dotični članek Majskemu Glasu nič škodil pač pa koristil. O tem sem se uveril pri razpečavanju Majskega Glasu. S. Langerholci meni, da bi F. C. in sploh noben sodrug ne smel prati Stalinovih krvavih dejanj in posebno še ne v glasilu JSZ. Seve, če bi se človek oziral samo na prošlost, bi bilo to neodpustljivo in res vredno kritiziranja. Če gledamo pravično in odkritočeno tudi na sedanjost in bodočnost, vidimo, da je poleg zlih stvari tu vendarle silovit napor, da se ustvari za naše potomece boljše razmere in življenje v svobodi. Marsikaj bo treba odpustiti in dati priznanje, komur gre. Stalinu ga dajejo mnogi, o katerih se ne more reči, da so vsi komunisti.

Kdor je prečital knjigo "Inside Europe", ki jo je napisal ameriški žurnalista John Gunther, mu bo marsikaj jasneje. On je imel intervjuje z vladarji, diktatorji, demokratičnimi politiki, ministri itd. Opisuje politično in gospodarsko trenje od leta 1933 do 1940. Iz te knjige priznanega ameriškega žurnalista je jasno vsakemu, da je Stalin v teh letih storil več kot katerakoli druga posamezna oseba pod solnecem. Resnica je, da so bile pri tem milijonske žrtve in da je padlo v čistkah poleg krivev tudi mnogo nedolžnih ljudi. To prizna Stalin sam.

Pravijo, da je bilo v revoluciji za socializiranje ali kolektivizacijo zemlje žrtvovanih okrog pet milijonov življenj. A proces kolektivizacije zemlje ni odnehal. Iu kar so milijoni

le jugoslovanska in druge vlade, ki se sedaj v ubežništvu, proti svojemu ljudstvu, posečeno pa proti delavskim organizacijam, je vam že večinoma znano. Nekateri pravijo, da tisti ne steje iglede sedanje vlade, ker so druge osebe. Moje mnenje je, ker so reprezentante ravno iste stranke, da ne bili nič boljši od prejšnjih voditeljev. Lisica se je potuhnila, ni se pa poboljšala. Da me ne bo kdo imenoval za peteka ali šestega kolonca je boljše, da o tem končam, pa sledim novi liniji. Končno bomo le videli, kam nas bo pripeljala.

Smo v vojni. Naša dolžnost je delati za zmago zaveznikov. Veliko lahko k temu pomagamo, če nabiramo in prispevamo za ruski vojni relief. Zavedati se moramo, da je ruska armoda tista, ki vrši gigantsko borbbo zase in za nas. Pomagati tem pogumnim herojem se pravljamo sami sebi. Med Slovenci v Clevelandu se je v ta namen že precej zbral, ali še zdaleka ne toliko kot bi se lahko, da bi ob koncu lahko rekli: Slovenci smo prispevali svoj delež za naše bratske ruske junake. Pošljite prispevke v urad JSZ, ali pa predsedniku SNPJ, ali jih pa prinesi k J. Tavčarju v SND, če ni nabiralca naokoli. Pomoč je potrebna in ruski vojaki so jo vredni. Prispevajte!

Kaj pa jugoslovanska pomozna akcija? Tudi tukaj bo treba ved živahnosti. O tej zadeli bom pisal pozneje, če me prej ne pokliče stric Sam v armoda. Ravnato o politični akciji, ker tudi ta potrebuje precej razčiščenja in jasnosti, predno se bo zainteresiralo splošno slovensko oziroma jugoslovansko javnost.

Sedaj imam pa apel na clevelandske Slovence in sicer je ta: Vse vas prijazno vabim na pikniki soc. pev. zboru Zarja in klubu št. 27 JSZ, ki se bo vrnil v nedeljo 21. junija na farmi društva SNPJ. Pridite tudi iz sosednih naselbin, ker zabave in vsakovrstnih okrepčil bo za vse. Razumljivo je, da bo Zarja zapela nekaj pesmi. Na sprednu so tudi razne igre in dirke. Plesalcem bo igrал popularni Peconov orkester. Ker bo to najbrže eden zadnjih piknikov, predno se bo omejilo prodajo gasolina, je za zdravje potreben, da izrabimo priliko za izlet v naravo. Posebno še v naravno krasoto, kot jo nudi farma društva SNPJ. Pridite!

Louis Zorko.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Komentarji so radi drugega gradiva iz te številke izpuščeni. Bodo obnovljeni v prihodnji.

Zapisnik milwauške konference Prosvetne matice priobčimo čim bo prostor, morda že v naslednji številki.

Ako s Proletarcem soglašate, izrecite mu priznanje s pridobitvijo novega naročnika.

Dve važni politični zborovanji našega naroda

Cleveland, O. — Končno se je ameriška Slovenija le pričela gibati, kako pomagati naši rojstni domovini v osvoboditev.

Precj je bilo mrtvila in pasivnosti med nami, dočim je bilo mnogo drugih narodov, zastopanih v tej deželi, že dolgo v akciji, da pomagajo svojim rojstnikom izpod Hitlerja in Mussolinija.

Vzrok temu zastoju med nami je menda več. Eden teh je, da je naš tukajšnji narod gledal na Jugoslavijo vsled njenih prejšnjih režimov precej nezaupno. Ni bila demokratična v našem pojmu beseda, kakor smo je vajeni v novi domovini. In Slovenija še posebno je bila pod strogim klerikalnim nadzorstvom in kontrolirana absolutno od onih, ki so jo vladali, torej od stranke, ki je bila gospodarica nad vsem.

Liberalna in socialistična stremljenja v organiziranih oblikah tam niso bila dovoljena. Napredna slovenska javnost v Ameriki je vse to videla in je izgubila navdušenje za tako državo. Klerikali v tej deželi pa so jo pomagali.

Tako se je pripetilo, da je bil najdelavnejši del naše javnosti pasiven glede razmer tam čez, ker preprečiti jih ni mogoč, pomagati pa še manj.

Razen, kot že receno, onega dela Slovencev, ki so soglašali z režimom, niso bila dovoljena. Napredna slovenska javnost v Ameriki je vse to videla in je izgubila navdušenje za tako državo. Klerikali pa so jo pomagali.

Tudi se je pripetilo, da je bil najdelavnejši del naše javnosti pasiven glede razmer tam čez, ker preprečiti jih ni mogoč, pomagati pa še manj.

Sedaj imam pa apel na clevelandske Slovence in sicer je ta: Vse vas prijazno vabim na pikniki soc. pev. zboru Zarja in klubu št. 27 JSZ, ki se bo vrnil v nedeljo 21. junija na farmi društva SNPJ. Pridite tudi iz sosednih naselbin, ker zabave in vsakovrstnih okrepčil bo za vse. Razumljivo je, da bo Zarja zapela nekaj pesmi. Na sprednu so tudi razne igre in dirke. Plesalcem bo igral popularni Peconov orkester. Ker bo to najbrže eden zadnjih piknikov, predno se bo omejilo prodajo gasolina, je za zdravje potreben, da izrabimo priliko za izlet v naravo. Posebno še v naravno krasoto, kot jo nudi farma društva SNPJ. Pridite!

Na drugi strani so odgovarjali, da naj le narod tam odločuje, kakšno vlado si želi.

Tudi je bilo napravljeno jugoslovanski vladni očitkov, da

ni v 23. letih, ko je zatirala Italija primorske Slovence, zanje nicesar storila. In tako je nastala nekaka pasivnost, mrtvilo, ali kakor že hočete reči.

Končno se je tu v Clevelandu le ustavil odbor pod imenom "Jugoslovansko udruženje", ki si je dal nalogo delovati za osvoboditev primorskih Slovencev in za njih pridruževanje k demokratični Jugoslaviji. Ne le Primorja, nego tudi za osvoboditev slovenskega dela Koriske in drugih slovenskih krajev, ki so ostali po prejšnji vojni izven Jugoslavije. Ta organizacija je priredila v Ohiu nekaj javnih shodov, med njimi prvega v Slovenskem domu na Holmes Ave. Glavni govornik je bil dr. Boris Furlan. Obe dvorani SD sta bili polni našega naroda. Poslala je spomenico justičnemu oddelku zvezne vlade, v kateri je apelirala, naj

Nadaljevanje na 5. strani.

SLOVENSKO-AMERIŠKI

DRŽAVLJANSKI PRIROČNIK

Priredil Leo Zakrajšek

Priporočamo ga vsem, ki še niso državljanji, in onim, ki so že. Vsebuje za oboje bogato informativno gradivo in še posebno pouk za nedržavljane. Stane 50 centov.

Naročila sprejema:

KNJIGARNA PROLETAREC

2301 South Lawndale Ave.,

CHICAGO, ILL.

ZA LICNE TISKOVINE
VSEH VRST PO ZMERNIH CENAH
SE VEDNO OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO

Adria Printing Co.

1838 N. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Tel. MOHAWK 4707

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

ZVONKO A. NOVAK:

ČEZ DRN IN STRN

SLOVENCI
XXIX.

Nič čudnega ni, da je bogata dediščina celjskih grofov maršikoga mikala. Nič manj kakor štiriindvajset se jih je oglašlo in zatrjevalo, da jim gre pravica do nje. Najmenitnejši med njimi so bili nemški cesar Friderik, ogrski kralj Ladislav, vojvoda Albreht VI., goriški grof Ivan in Frankopani.

Boji za posestva celjske gospode so bili za slovenske dežele grozna nesreča. V njih sta poleg Friderika igrala zelo vlogo vitez Jan Vitovec in Baumkircher. Vitovec je bil po rodu čeh, Baumkircherjeva rodbina pa se je iz Nemčije priklatila na Kranjsko. Po ljudski pripovedki je imel Baumkircherjev rod posestva in podložnike ob zapadnem robu ljubljanskega močvirja, okoli Vrhnjice in Horjula. Baumkircherji so bili sedje polhograjske gospode. Gotovo so v tej okolici dalje časa bivali, ker se je njihna nasilstvo tako živo vtisnila ljudskemu spomini.

Z Baumkircherjem se da primjeriti Erazem Logar (Lueger), ki ga narodna pripovedka imenuje po znanim gradu pri Postojni "Erazem Predjamski".

Logarji so bili bogata plemiška rodbina na Kranjskem. Služili so za dedne marše groški grofom ter imeli čuda veliko hiš v Ljubljani in mnogo posestev okoli Loke in na Notranjskem. Prvi po imenu znani Logar je Nikolaj, ki je bil l. 1452. glavni devinskega gradu. Cesar Friderik mu je l. 1472. poveril tudi oskrbnštvo svojega gradu v Vipavi. Ko je l. 1463. beneška stranka v Trstu zanetila upor proti Avstriji, je šel Logar izbranimi četami nad uporno mesto. Ponoči je vdrl v Trst, uvel mnogo meščanov, jih odvedel s sabo ter zapri v devinske ječe. Za te zasluge ga je cesar Friderik imenoval za tržaškega glavarja. Z železno roko je sedaj krotil upornike, ker je hotel zatreći celo mestno samoupravo. Toda neki Anton Luka je nahujskal ljudstvo proti njemu. Glavar in škof Anton Gopp sta morala pobegniti iz mesta. Razkačeno ljudstvo je divjalo več dni po mestu, umorilo mnogo privržencev avstrijske stranke, plenilo in rušilo njihne hiše. Ko je cesarju prišlo vse to na uho, je poslal Logarju novih čet ter mu ukazal vdreti v Trst. To je tudi storil in mnogo upornih meščanov je bilo umorjenih, a drugi pa so ubežali. Ker je bil glavar prestrog in nasilen, so se Tržašanje pritožili pri cesarju. Ta jim je ugordil. Odstavil je Logarja in na njegovo mesto je prisel l. 1478. Nikolaj Ravbar.

Znani Erazem Logar je bil brat ali pa sin Nikolajev; tudi on je živel le za vojno ter držal s tistim, ki ga je bolje plačal. Bil je kakor cesar Friderik in vsi njegovi podporniki čisto navaden ropar. Ko se je leta 1478. Friderik zapletel v vojno z ogrskim kraljem Matijem Korvinom, je bil Erazem na njegovi strani. Podpiral je 2.000 Madžarov, ki so hoteli nasokočiti Trst, a so se moralis s krvavimi glavami in brez vsakršnega uspeha umakniti. Se usodenjše je bila za Erazma to, da se je kar na svojo pest vojskoval in plenil po Notranjskem. Zato je cesar Friderik zaučal Nikolaju Ravbarju, naj sa ujame živega ali mrtvega. Rav-

bar je šel pred Jamski grad, ga obsegel in Erazma ustrelil. Z Erazmom je izmrli plemički rod Logarjev.

Notranje avstrijske dežele je Friderik vladal skoro šestdeset let (1435-1493). Zato je z njego osebo združen lep kos slovenske zgodovine.

V zadnjem dobri njegovega vladanja je prišlo do turskih napadov, o katerih mislim govoriti pozneje v posebnem poglavju, in pa do vojne z ogrskim kraljem Matjažem Korvinom, ki nim je drugi kakor "kralj Matjaž" slovenskih narodnih pesmi. In pri tej osebnosti se bom začel zato malo pomudil prihodnji teden, če pojde vse tako, kakor mislim, da pojde.

"Two-Way Passage"

Pod tem naslovom je prinesel ameriški dnevnik "The Chicago Sun" v začetku zadnjega tedna na uredniški strani sledče zanimive vrstice:

"Ko je v 19. stoletju neka bolezen pokončala evropske vinograde, je poslala Amerika cepice vinske trte tjakaj. S tem smo mogli dati staremu kraju tako rekoč nekakšno prelitje ali transfuzijo."

"Seveda bi ameriški cepiči skoraj izgotovili ne uspevali v Evropi, če bi bili v tej zemlji doma. Toda bilo pa je tako, da so najprej prišli iz Evrope sem in sli potem samo "spet nazaj v svoje domače kraje".

"Človeška bitja evropskega pokolenja bi mogla storiti nekaj sličnega. To je bila vodilna misel v neki, še pred nedavnim izdanji knjige izpod peresa ameriškega pisatelja g. Louisa Adamiča; leta je bil rojen kot Slovenec v tistem rodovitnem koto srednje Evrope, ki je prej spadal v okvir avstro-ogrskih držav, a je leta 1918. postal del Jugoslavije. Pisek je v svoji knjigi "The Two-Way Passage" sprožil misel, da bi bilo dobro, če bi tujerodni Amerikanec in njihni otroci, ki so pogpali svoje korenine v svobodnih tleh te dežele, sedaj zaokrenili tok izseljevanja, sli v dežele svojih pradedov ter širili tamkaj naše demokracije in boljšega življenja.

"Ideja je prijala mnogim Amerikancem, ki so imeli liki g. Adamič svoje početne korenine v Evropi. Ali očividno pa so se strinjali vsi v tem, da bi jo mogoč primeroma le malo ljudi tudi izvesti. Kajti službe so v starem kraju na splošno kaj redke in kako naj se potem človek dalje časa preživlja tamkaj brez zaslužka?"

"Kakor se pa vidi, so se sedaj okoliščine tako zasukale, da kar same izpodbijajo ta čisto naravni in povsem dosledni pomislek. Saj nam je zdaj že docela jasno, da bomo morali po tej vojni mi prehranjevati Evropo. Ta ogromna naloga se bi morala izvajati in se brezdvomno tudi bo izvajala po načinu, ki ga je pokazal in izpolnil bivši predsednik Hoover po prvi svetovni vojni. To se pravi, da bomo morali v namen razdeljevanja živil poslati tja-kaj od 20,000 do 50,000 izvrsnih in drugih uradnikov.

"Nič bi se ne bilo napačno pečati z vprašanjem, če bi mane bilo pametno, da se izberejo za to delo osebe, ki govorijo enega ali več evropskih jezikov, osebe, ki poznajo čutenje tamošnjih ljudstev in tež ali oni deželi in so obenem popolnoma prezete z demokratimi načeli ter jih tudi pripravljene vcepljati drugim v sreči. Nekaj takega se že pričelo in na tem sestan-

"Poslanstvena vrednost tak-

šega podjetja se skoro ne more pretiravati. Niti ni nobenega dvoma o tem, da bi se dala takaka skupina dobiti med tistimi, ki bi kakor g. Adamič radi šli tjak. Ali pri tem pa ne smemo izpustiti iz oči dejstva, da bi bilo treba celo tistim, ki so najpripravniji med pripravljenimi, se posebnega izurjenja v tisti namen.

"Če je kaj zasluge ali vrednosti v nasvetu, potem je sedaj čas za to, da se začne misliti na njegovo načrtno fazo."

Tako piše o Adamičevi misli, razpletani v njegovih knjigah "The Two-Way Passage", omenjeni ameriški list, ki izhaja v kakih 400,000 izvodih vsak dan v Chicagu.

Ko sem pred nekaj tedni prečital tisto knjigo, se mi je zdelo, da bi bila Adamičeva ideja izvedljiva le tedaj, če bi se njeni izvedbe lotila vlada te dežele. Le v tem si nisem bil prav na jasnom, na kakšni podlagi bi mogla to storiti.

Ameriški prehranjevanje evropskih ljudstev po tej strašni katastrofi ji bo nudilo priliko za večipitev ameriških demokratičnih načel tamkaj, kakor jo priporoča naš pisatelj Louis Adamič.

(Knjiga "Two-Way Passage" si lahko naročite v Proletarjevi knjigarni. Stane \$2.50.)

Dve važni politični zborovanji našega naroda

(Nadaljevanje s 4. strani.)

se primorske Slovence v tej deželi ne smatra za sovražne tujerode, kajti v resnicu so sovražni Italiji, ne pa Zed. državam. Vsa leta so oni ob enem tudi sovražniki fašizma.

V soboto 6. junija je imel odbor Jugoslovanskega udruženja kralj Peter II. Je mnenja, da naj se zborovalci izredijo, ali tak obisk odcravajo ali ne, oziroma, ali so zato, da naj bo Jugoslavija tudi v bodoče dedna monarhija. Minister Franc Snoj je pojasnil, da kolikor je njemu znano, pride kralj sem šele proti jeseni in je najboljše, da to vprašanje prepustimo razvoju časa in razmer. Glavni tajnik KSKJ Joseph Zalar je izjavil, da se vprašanje oblike Jugoslavije našne tiče, ker smo ameriški državljanji, torej delujmo le za zmago Amerike in za osvoboditev našega naroda iz trpljenja in sužnosti. Anton Šabec je vztrajal, da je radi naše javnosti potrebno imeti stališče tudi glede oblike države, torej se naj zborovalci izredijo za eno ali drugo. Bilo mu je pojasnjeno, naj se gleda tega (kralja in kraljevine) naši uredniki ravnajo po svoji razsodnosti.

Vatro Grill je govoril o financah. Brez gmotnih sredstev ta akcija ne bi mogla v razmah, pa svetuje, da bi se iničiatiralo v naših podpornih organizacijah izreden asesment v ta namen. Tako bi vsi enako doprinesli svoji deleži. Drugačna vira on ne vidi, ker zbiranje prispevkov za pomočno akcijo (za jugoslovanski relief) mora biti nedotakljivo, in vsota, ki je že zbrana, se sme porabiti le v prispevani namen. Vrh tega je pomočna akcija pod vladno kontrolo.

Nato smo čuli precej sukešij. Na primer, da naj bi za enkrat vsake organizacija prispevala po en stotek v sklad za politično akcijo. Treba bo imeti zanje stalen urad in najeti saj eno stalno osebo. Poudarjeno je bilo, da naj bo ta urad v Clevelandu. Dr. Mally je izjavil, da je njegov konzularni urad v SND v tak namen na razpolago brezplačno.

Janko Rogelj pravi, da ima bivše Jugoslovansko republičansko združenje še nekaj imovine in predlagajo, da se jo prispeva za to politično akcijo. K temu predlogu je bilo moreno odobravanje. Denar je bil nabran v take svrhe, torej naj se ga sedaj tudi porabi v tak namen. Predlog je bil soglasno sprejet, le urednica Zarje Albina Novak je oporekala. Smatra, da bi transferiranje tistega denarja slabo vplivalo na razvoj te politične akcije in utegnejo in celo škodovati. Urednik Ameriške Domovine James Debevec pa je obratno poudarjal, da soglaša s predlogom, ker se bo s tem mržnja in prekljanje med nami zaradi "milijonskega fonda" za vselej zaključila. Njegovo mnenje je, da se bi potem lahko bolj harmonično

delovalo. (Po mnenju Albine Novakove pa je menda tisti dežar okužen ali kaj.)

V razpravi glede odbora za politično akcijo je bil Etbin Kristan mnenja, da naj bo v ožjem ali izvršnem odboru pet članov, ki naj prične nemudoma z delom. Adamič soglaša in pravi, da ga veseli, ker je med ameriškim Slovencem prišlo do te potrebe akcije. Po daljši razpravi je bilo sklenjeno, da se naj v odbor izvoli sedem članov, ki naj izvršna odbor pet izmed njih v Clevelandu. Iz Clevelandu so bili izvoljeni Anton Šabec, Joško Penko, Vatro Grill, James Debevec in dr. Mally, izmed zunanjih pa Etbin Kristan in Louis Adamič. Odbor ima načelo povabiti sodelovanju vse naše podporne organizacije. Odborniki Jugoslovanskega udruženja Urbančič, Penko, Durn in Troš so prišli na sejo le kot opozvalci, enako tudi Vatro Grill, ki je dejal, da se je te seje udeležil, ker za akcijo zanimal, ne zlasti na nobene publikacije ali organizacije. Daljše govorje so imeli Snoj, Kristan in Adamič. Kristan je predložil rezolucijo z ozirom na članek omenjenega profesorja Rennerja, ki je bila sprejeta. Adamič je predložil - rezolucijo o našem nameravanju delovanju, da se jo predloži državnemu departmaju.

G. tajnik KSKJ polaga odbor politične akcije, da ker smo sklenili vsi skupno delati za to stvar, naj se povabi na sodelovanje tudi slovenske župnije, namesto slovensko duhovščino.

Zborovanje se je harmonično zaključilo in sedaj je potrebno, da se sklepne in priporoči tudi izvršni vodnik.

Name je to zborovanje vzlicheno napravilo dober vtip kot menda tudi na ostale. V eni skupni organizaciji lahko veliko opravimo, kot to delajo drugi narodi, na primer Čehi in Poljaki. Rečeno je bilo, da v tem vprašanju ne bi smelo biti razlik med našo duhovščino, svobodomislici in socialisti, nego naj delajo skupno vsi kot slovenski državljani.

Med navzočimi nismo opazili, da bi bil Proletar zastopan, in še par drugih ne, menita zato, ker je bila seja nekam hitro sklicana, pa se vabilo vstopati in proti "malim ribam", ne pa tudi zoper mogočne.

V Hamiltonu, Bermudi, se je smrtno ponesrečil ameriški vojak Leo F. Kraker iz Clevelandu. Pri kopanju je skočil v vodo tako nesrečno, da se je ubil.

Argentina je naklonjena osetu. Pravilneje, prijateljski mu je le nadomestiti predsednik in njegov režim. Nemcem, Japoncem in Italijanom je to silno všeč in so svoji propagandi obljudili Argentino po fašistični zmagi vodilno mesto v "novem redu". Nemške, Italijanske in japonske podmornice pa menda nimajo niti kaj smisla za tako diplomacijo, pa se je dogodilo, da so v svoji površnosti potopile nekaj argentinskih tovornih ladij. Ljudstvo Argentine zahteva, da naj vrla prekliče svojo lažnji neutravnost in se pridruži ostalim republikam, ki so se izklopili proti osišču in za sodelovanje z Zed. državami.

WPA je v kongresu glavna tarča onih, ki zahtevajo "ekonomijo". Mnogi poslanci in senatorji hočejo, naj se WPA potopne odpravi. Roosevelt jim nasprotuje. Dokazuje, da je brezposelnih še mnogo in bednim nekdo mora pomagati. To je dolžnost vlade v prvi vrsti. Večina kongresnega odvetnika ima v področju proračuna za prihodnje fiskalno leto, je sklenila, naj se dajatve za WPA zniža in v ta namen odločno 350,000 delavcev, češ, da naj gredo na farme, ali pa si isčejo delo v privatni industriji. Škoda, da se skoro nikdar ne dogodi, da bi tudi tak kongresnik občutil, kaj je brezposelnost in pomanjkanje.

"Komunisti" v zveznih službah imajo težko delo v otepanju, da niso komunisti. Dies trdi, da jih je tisoče, ki prejemajo od vlade od 2 do 10 tisoč dolarjev na leto in več. Med njimi sta omenjena tudi Karl Borders in Tom Tippett. Včasi sta slovela za socialista. Tippett je bil dolgo v službi unije premogarjev. Gonja, ki jo vodi proti "vladnim komunistom" Dies, je kaj pada neupravljena v kvartu na deseli. Vzle temu je vredno priznati, da je poleg reakcionalnih nebodijih treba v zvezni vladi uposlenih mnogo takih "radikalcev", ki so prav tako koritarji kakor toriji. In obaji se v strahu za službe odevajo ob vsaki priliki v zvezdnato zastavo in prisegajo zvestobo vlad.

O tem in drugem bomo nadaljevali v prihodnji številki.

Vse žele biti "oficirke"

Pri razpisu za prijave v žensko pomočno armoado se je v čakškem nabornem uradu ponudilo nad 1,300 deklet v časniške službe.

Presojanje dogodkov doma in po svetu

(Nadaljevanje s 1. strani.)

se je nemudoma vrnil, apeliral na delavce, naj se pomirijo, angleški in ameriški vladni pa je predlagal, da jim naj zvijeta mezzo. Za demokracijo sa tak incidenti slabno znamenje. Kajti žemu naj kak bi bivši ali sedanji kralj prejema več na dan, kot pa recimo dva tisoč delavcev? To je bil en argument v izgradbi. Naše stiri so skrbeti za zabavo ameriškim vojakom in mornarjem in kjerčki drugje se nahaja. Skrb tudi, da so v zavetih postreženi. Crke USO znajujo United Service Organization. Ta ustanova je odobrena na vlade in v pravnem po veljstvu ameriške oborožene sila, toda je samostojna in posluje s pomočjo prostovoljnih prispevkov. Njena kvota v Chicagu je nekaj nad milijon dolarjev. Polovico vso je dosegla do konca drugega tedna v ju-

sti in pol milijarde dolarjev. Tako je izračunal Foreign Policy Association, ki ima svoj urad v Washingtonu. Podjetja ljudstva se za take stvari in statistike ne zanimajo, čeprav je živino, v zameno pa dajejo denar, s katerim ni mogoče nenesar kupiti.

U. S. O.

Pod gornjimi začetnicami deuje organizacija, katere namen je skrbeti za zabavo ameriškim vojakom in mornarjem in kjerčki drugje se nahaja. Skrb tudi, da so v zavetih postreženi. Crke USO znajujo United Service Organization. Ta ustanova je odobrena na vlade in v pravnem po veljstvu ameriške oborožene sila, toda je samostojna in posluje s pomočjo prostovoljnih prispevkov. Njena kvota v Chicagu je nekaj nad milijon dolarjev. Polovico vso je dosegla do konca drugega tedna v ju-

PRIREDBE KLUBOV J. S. Z.

JUNIJ

CLEVELAND, O. — Piknik kluba 27 JSZ v povezni sboru "Zarje"

A People's War and People's Peace

The call of the British Labor Party for a people's peace to end the people's war is powerfully echoed on this side of the Atlantic. Even before the meeting of the workers' convention in England, Vice-President Wallace had used almost the same language in an address before the Free World Association. "Some have spoken of the American century," said the Vice-President, "I say that the century which will come out of this war must be the century of the common man."

The Memorial Day address of Under-Secretary of State Sumner Welles had the character of an official announcement of policy by the Roosevelt administration. Viewed in that light, it went definitely beyond the Atlantic Charter or the President's outline of the Four Freedoms. It provided a summary of objectives in comparatively definite economic, political and military terms.

After a clear outline of the economic interdependence of nations, the Under-Secretary affirmed that the United Nations are already "providing the mechanism whereby what the world produces may be distributed among the peoples of the world." Later on he continued: "If this war is in fact a war for liberation of peoples, it must assure the sovereign equality of peoples throughout the world as well as in the world of the Americas. Our victory must bring in its train the liberation of all peoples. Discrimination between peoples because of their race, creed or color must be abolished. The age of imperialism is ended."

The six-points peace program proposed deserves wide circulation. It includes: 1. Punishment of the guilty; 2. Disarmament; 3. International police service during the interim period; 4. A world organization with the task of determining "the final terms of a just, an honest and a durable peace"; 5. An important contribution by the United States toward the establishment of a world order "in which there can be freedom from want"; 6. Continuation of the inter-American system of cooperation.

At the end of his address, the Under-Secretary betrayed a fear which haunts many intelligent citizens at this time. He warned that after this war there must be no attempt to scuttle back to "normalcy." President Wilson in his day spoke brave words about fine dreams. But when peace came, Warren Gamaliel Harding occupied the White House, and the people were buying new cars and turning their eyes toward the stock market. This tragic interlude of idiocy will remain a shame to our nation until it is wiped out by more sane and suitable conduct in another similar situation.

We have no right to expect anything better after the present war unless the people themselves make up their minds to a different course. The Wilsonian experience should demonstrate to us once and for all that great and good men are not enough. The persistent propulsion of the nation's will is the only power which can insure a better outcome. Unless common men and women everywhere make up their minds about this matter of life or death, they have no ground on which to base their hope for peace and decency as a reward for their sacrifices.—The New Leader.

Inter-American Relations

If our nation is to make enduring the good neighbor relationship with the Latin-American countries, it must be upon a basis of mutual agreement with the peoples of the southern republics. In the countries of the Western Hemisphere, as in all countries, the wage-earners are the largest group; and it would be fitting, therefore, that labor be given representation in the Pan-American Union, which deals with the interests of the nations of the New World.

Unless the wage-earners have an opportunity to help determine Pan-American Union policies, the spirit of good neighborliness cannot prevail—not will it prevail until all major groups concerned have representation.

There is need not only for this participation but also for closer relationship between the labor movements of all our democratic countries. This grows out of periodic conferences, frequent communications and the regular exchange of fraternal representatives.

The war creates an urgent need for conferences between the American Federation of Labor and the labor movements of the other American republics. Such conferences should be held in order to create better understanding and to promote cooperation on the part of the workers in North, Central and South America in support of the effort of the United Nations to defeat and destroy the enemies of mankind.—W. Green.

The Pacific Arena

By LT. COMDR. C. S. SEELY

Our war effort has taken a turn in fact that slogan is utterly worthless in that country. And because of this there is no good reason for believing that Japan will attempt to conquer Australia, except as a purely defense measure.

I met, interviewed, and became fairly well acquainted with many Australians when I was in Australia during my world tour. I found them totally opposed to the Japanese, and I am certain that it will be utterly impossible for the Japanese to devise a propaganda slogan which will have any sort of weakening effect on Australian morale.

Labor Controls Government

The average Australian is strongly pro-labor. He undoubtedly is more pro-labor than any other member of the English speaking race. He hates fascism, nazism, and all other anti-labor isms in a most bitter and uncompromising manner. If you want to know a lot about the average Australian, take a good look at Harry Bridges. He typifies the average Australian closer than any other person I have ever seen or heard of. I woul say that there are a million Harry Bridges in Australia. Personally, I believe Japan has about all she needs, wants, or can handle now.

Japan Has The Materials

Japan needed oil, rubber, rice, tin and iron. Except possibly iron, she now has all of these essential war commodities she is likely to need for a long time. Due principally to the enormous quantities—millions upon millions of tons—of iron and steel we sent her during the last 25 years, Japan probably even has all of these materials she needs.

In previous article I attempted to explain that because Japan could not use her most potent propaganda slogan, "liberate the yellow and brown peoples from the white overlords," in India, she would lean over backwards to avoid an attack on that country. The same situation as regards that slogan exists in Australia,

the average resident of the city of New York moves once every three years.

WORDS OF WISDOM

Duty and today are ours, results and futurity being God. — Horace Greeley.

THE BRIDGES DEPORTATION

We are glad that it is not up to us to justify the order to deport Harry Bridges, West Coast labor leader. We confess that we should be unable to find the words to rationalize that action.

Attorney General Biddle says, of course, that he issued the order because Bridges has belonged to the Communist Party. Bridges denies that he is a "Commie." But be that as it may, why it is deemed expedient to issue the deportation order now remains a mystery to us.

If Bridges is a Communist, so is Joe Stalin. And so is Maxim Litvinoff, described in reactionary publications as one of the most popular foreign diplomats now in Washington. And so are a sizeable number of American-born and naturalized citizens who not only will not be deported but who will be found occupying a legal place on the ballots of the Nation at the November election.

So what's the idea?

Surely, Bridges' recent record as a leader of working-men does not stamp him as dangerous. On the contrary, the workers of his organization have made an enviable record of much service and scarcely any strikes since this nation went to war. What, then, does Biddle hope to gain?

If Bridges is a Communist he undoubtedly is loyal to the Soviet Union even above the United States. But isn't Russia the most valuable nation in the United Nations' war effort? Hasn't it been admitted that the fate of "democracy" hinges on Russia's action? And what can the people of Russia think of allies who deport a man for friendship to them?

Somehow, we can't help thinking that our rules and regulations on deportations need revising. For we do deport (or export) the darndest things to the strangest places.

It wasn't so long ago that we were deporting (exporting) good oil and copper and iron and steel to our most dangerous foe—Japan. Now we're exporting (deporting) a bad citizen, probably to his native Australia, a nation, which, like Russia, is an important ally.

We repeat, there's something screwy in sending good things to our enemies and bad things to our friends and in appeasing Japan and affronting the Soviets.—Reading Labor Advocate.

LOYAL TO HIS OLD TRADITIONS

John L. Lewis manner of removing Philip Murray from the vice-presidency of the United Mine Workers was both ruthless and insulting, in the well-known Lewis tradition. It looked for a few days as if the miners' policy committee would at least go through the motions of preferring formal charges against Mr. Murray and citing him for trial, but suddenly Lewis let it be known that Murray had been removed and his successor named. Lewis' action took place while Murray was at the White House conferring with Lewis' pet hate, F. D. R., and was undoubtedly designed in part as a thrust at the President as well as Murray. Some observers thought that the uncanny removal of Murray was also connected with a report that a meeting in Buffalo of local unions affiliated with District 50 of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M. W. had protested against the attack on Murray. The protest is significant because District 50 is the spearhead of Lewis' drive to gather strength for a new attempt to dominate the labor movement. Murray has indicated his intention of carrying his case to the membership of the U. M.